

EŞCİNSELLİK DUYGUSUNDAN NASIL KURTULURUM?

Sayın hocam, öncelikle size, bizlere böyle bir yardım talebinde bulunduğunuz için teşekkür ederim. İnternette sizlerle ilgili bir takım araştırmalar yaptım ve bazı videolarınızı izleme fırsatı buldum. Hocam ben bir eşcinselim ama bunu söylerken bile kendimden utanıyorum ve bunu söylerken bile bu sözcüğün ağırlığı altında eziliyorum, çünkü böyle olmadığımı biliyorum. Kendimi hiçbir zaman kadın gibi hissetmedim, hiç oyuncak bebeklerim olmadı. Kadınsı tavırlarım ve davranışlarım ve hallerim de olmadı. Ortaokulda hiçbir konunun sıkıntısını yaşamadım. Ne zaman 15-16 yaşlarında ergenliğe girmeye başladım, bende bir takım değişiklikler olmaya başladı. Erkeklere ilgi duymaya başladım. Lise yıllarında da bir arkadaşımda bu tarz saplantılar vardı, o aştı daha sonraları. ... bu durumlardan ötürü bazı hatalı ve yanlış davranışlarım ve münasebetlerim oldu. Şu an çok pişmanım onları yaşadığıma. Bundan birkaç sene öncesine kadar bu durumu kabullenmişken her şey annemin bir gün olanları fark etmesiyle birden değişti. Kelimenin tam anlamıyla yıkıldı, günlerce ağladı ve kendine gelemedi. Kimselere söyleyemedi tabii ki. Herkes ne olduğunu sorgulamaya başladı. Günlerce annemle konuştuk ve ben sürekli düşündüm aylarca düşündüm ve düşünmeye devam ediyorum. Açıkçası annemin bu durumu fark etmesini ve beni kendime getirmesini bir işaret olarak algılıyorum. Onarım terapisi adlı kitabı aldım ve benim değişmem ve düzelmem adına çok faydası oldu. Bu durumun hemen değişmeyeceğinin farkındayım. Zaten size mail atmam da buradan kaynaklanmaktadır. Her şey düzeliyor, yerine geliyor derken bazen kendimi çok yalnız hissettiğim zamanlar tekrar o duruma karşı bir yönelim oluyor. Aklım hayalim almıyor sanki benim dışımdaki bir güç beni o duruma sürüklüyor. İsteyerek ve bilerek yapmıyorum. Ama neden böyle oluyor? Sanki delirmiş gibi oluyorum, kafayı yiyeceğim. Bütün bu durumların çocukluğumda yaşadığım bazı sıkıntılı ailesel süreçlerden kaynaklandığını biliyorum ve düşünüyorum. Fakat o zamanları geriye getiremeyeceğimin farkındayım. Şuan Çok güzel bir çevrem ve saygın bir ortamım var. Bir sürü de arkadaşım var yanımda olan. Ailem aslına bakarsanız her zaman ve koşulsuz olarak yanımda. Ama bu durumu tabii ki kimseye ama kimseye söyleyemem, söylemek de istemem zaten. Anlaşılsa biterim. Annem zamanında bunu duyunca çok şaşırmıştı. Tedavi için hiçbir masraftan, hiçbir şeyden kaçınmayacağını defalarca söyledi ve defalarca benimle konuştu. Yeter ki bu durumdan kurtulayım diye elinden geleni yapacaktı. Ben de her şeyi kabul ettim ve bunu kendi çabalarım ile yeneceğim, dedim ve birkaç kitap aldım. İlk etapta psikolojik desteği öngörmedim. Ama hocam, ben bu durumdan gerçekten kurtulmak istiyorum gerçekten. Lütfen bana yardımcı olunuz, lütfen bu dert beni kemiriyor, gündün güne içime dert oluyor. Arkadaşlarım, çevremdekiler hep bana ne sıkıntımın olduğunu soruyor ve kimseye derdimi anlatamıyorum doğal olarak. Çünkü ben bir eşcinsel değilim bunu kabullenemeyeceğimi biliyorum. Niçin doğuştan olsun ki, niçin ALLAH beni böyle hislerle yaratsın? Doğru olan bu değil, normal olan bu değil, olması gereken bu değil. ALLAH bizim için kadınları yaratmış. Bu arada kadınlara da ilgi duyuyorum. O konuda bir sıkıntım da pek fazla yok ama daha fazla yönelmem lazım bunun farkındayım. Ben bir erkeğim, erkek gibi yaşayacağım ve erkek gibi öleceğim. O bir sapkınlık, o bir yanlış yol. Allahım! Ne olur beni bu dertten kurtar. Gerçekten istemediğim için mi acaba kurtulamıyorum yani yürekten. Hocam size tamamen doğruları, gerçekleri, hissettiklerimi yazıyorum buna inanınız lütfen. O insanlar toplum tarafından her ne olursa olsun dışlanıyorlar bunu biliyorum, bunun farkındayım, hiçbir zaman da toplum tarafından da kabul görmüyorlar. Her zaman hayata karşı küs ve saldırgan, mutsuz

oluyorlar. Hiçbir zaman hayattan beklentilerini de alamıyorlar. Gerçek aşk yok, gerçek hissiyat ve sevgi yok. Sadakat yok. Zaten de hiçbir zaman bir erkeğe karşı duygusal anlamda bir şey hissetmedim; hissettiğim tek şey cinsel arzu ve dürtüler idi. Bu durumdan gerçekten sıyrılmak istiyorum. Ayrıca bu durum dinimize göre de yasak, haram ve ters. Çok ama çok büyük bir günah olduğunu da biliyorum.

Farkındaysanız babamla ilgili hiç bahsetmedim. Hocam babam bizim her zaman yanımızdaydı ama aslında hiç bizim yanımızda değildi. Onun bizim yanımızda olduğunu, bir baba olduğunu, bizi koruyup kolladığını bilirdik ama bize hiçbir zaman yakınlık gösteremedi, hiçbir zaman sevgisini tam anlamıyla ifade edemedi. Aramızda hep bir mesafe vardı, mizaç olarak da soğuktu. Annem ise tam tersi daha sosyal, sanki ailenin reisi o imiş gibi daha dominant bir karakter yapısına sahipti. O bizi daha çok koruyan ve yönlendiren olmuştu. Ailem benim hiçbir şeyimi eksik etmedi. Hep bana doğru yolu gösterdi, her konuda. İkisi de yüksek eğitimli ve iyi kariyerli insanlar ve benim onlar için çok önemli olduğunun bilincindeyim. Sanırım babamla biraz daha yakın olmam gerektiğinin farkındayım.

Hocam son olarak şunları söylemek istiyorum: Aslında bu durumdan kurtulmam için ne yapmam gerektiğini biliyorum ama inanın bu süreç kolay değil. LÜTFEN bana neler yapmam gerektiğini söyleyin. .. Yalvarıyorum bana bir çıkış yolu gösterin ve yardım edin, sizden istirham ediyorum. Şimdiden çok teşekkür ediyorum. Sağlıcakla kalın hocam.

Cevap: Değerli okurum sizin gibi pek çok insan, bana benzeri mailler gönderiyorlar. Sizin de belirttiğiniz gibi siz tam yaratılışlı bir erkeksiniz. Sizin kafanıza yanlış şehavat dürtülerini sokan şeytandır. İnsanın kan damarlarında dolaşan şeytan, her insanı bir tarafından, kandırmaya en uygun gördüğü yönden avlamaya çalışır, yanlışlara yönlendirir. Şeytana uymayın, bu dürtüleri ve duyguları içinizden atmaya çalışın. Nasıl atacaksınız, Allah'ın yardımıyla. *"Allah, Kendisine yardım edene yardım eder!"*

mealinde bir âyet vardır. Siz Allah'ın Kitabında bildirdiği yasaların uygulanmasına yardım ederseniz Allah da size yardım eder, düşüncelerinizi düzeltir. Hiç kuşkunuz olmasın, içinize Allah sevgisini yerleştirin. O'nu sevin, öteki sevgilerin; dürtülerin hep geçici ve yararsız olduğunu bir düşünün. Allah sevgisi bütün hücrelerinize işleyecek kadar olgunlaşırsa içinizde kötü düşüncelerden eser kalmaz. Zira Allah sevgisi ruhu en güzel arıtıcı, temizleyicidir.

"İyilikler kötülüklerin izini siler."

Siz iyiliğe yönelin, yoksullara yardım edin. Her şeyin başında namazlarınızı kılın. Biraz tasavvufi eserler okuyun.

"Mecazdan Hakikate İlahi Aşk"

adlı eserimi okuyun, Yunus'un, Fuzulî'nin, Şeyh Galib'in felsefesini, aşk hakkındaki düşüncelerini öğrenir, onlar gibi olmaya çalışırsanız ne mutlu size! Her şey boş, tek kalıcı olan Allah aşkıdır. Siz şimdi gençsiniz, 50 yıl sonrayı düşünün, o zaman ihtiyarlamışsınız, şehvet

dürtüleriniz kalmamış, bedeniniz yıpranmış. Eskiden yapılan kötü düşüncelerden ve eylemlerden kalan sadece pişmanlıktır. Ama eğer insanı olgunlaştıran, basit şehvet duygularından arı olarak Allah aşkını taşımış olsanız. En ileri yaşta da bu aşk içinizde huzur bırakacak ve bu hayattan sonra da size dost, can yoldaşı olacaktır. Sözlerime bir âyet mealiyle son veriyorum:

"

İyi bilin ki ancak Allah'ı anmakla gönüller huzur bulur!"

Zikretmeli insanlar toplanıp grup grup

Tanrı zikriyle ancak mutmain olur kulub